

Hudební občasník plzeňské diecéze



Varhany vážně i nevážně

Kostely Plzeňské diecéze jsou na varhany dosti bohaté. Napočítali bychom v nich celkem přes 400 píšťalových varhan. Několik z nich bylo nedávno zrestaurovaných, nebo zevrubně opravených, další jsou v poměrně slušném stavu. Dosti je i takových, na které se dá hrát jen s obtížemi, nebo které již dnes nevydají ani hlásku. Nalezneme i torza dřívě majestátních nástrojů, rozkradených a zničených vandaly. Ve srovnání se zbytkem Čech, zaznamenáme v naší diecézi i mnoho cenných historických nástrojů.

Při dokumentování varhan se setkáváme s mnohým překvapením, někdy i dobrodružstvím. Již přístup na některé kruchty může být dramatický. Na neosvětleném, temném, úzkém schodišti chybí schod, nebo několik schodů. Vnější vchod na kůr bývá zevnitř zajištěn proti zlodějům tak, že pro přístup k varhanám je nutno použít dlouhý žebřík opřený o zábradlí mnohdy vysoké kruchty.

K milým, bohužel zřídka se vyskytujícím překvapením patří objevení krásných, často historických varhan v kostelech, ve kterých jsme očekávali pouze zbytky nezajímavých nástrojů. Nutno ovšem dodat, že s opačným druhem překvapení se setkáváme častěji.

Na varhany číhá v kostelech řada nepřátel, kteří usilují o jejich poškození či zničení. V první řadě jde o vandaly a červotoče. V současné době je většina kostelů proti zlodějům zabezpečena, a když nenechavci stále hledají cesty, jak oklamat bezpečnostní opatření. Před několika léty se například nechal v kostele zamknout hledač pokladů, který při svém pátrání poškodil varhany a mimo jiné rozpáral měch, kde hledal zlatý poklad.

Na západ od našich hranic varhanáři dřevokaznému hmyzu s trochou nadsázky fandí a nazývají jej „Arbeitsgeber“, přináší jim práci. My se však na něj přátelsky

netváříme, u nás je i bez něj práce na varhanách nadbytek. Při každém restaurování či generální opravě varhan dbáme v první řadě na jeho důsledném vyhubení. Je to brouk velmi zásludný. Na první pohled jeho nekalá činnost není tak zřejmá a děsivá. V extrémním případě se však celkem slušně vyhlížející dřevěná píšťalka při uchopení rozpadne na prach. Deformace a sesedání varhanní skříňe, nehrající či pouze huhlající dřevěné píšťaly má na svědomí také tento nemilovaný dřevokaz. A to nemluvíme o pasece, jakou dokáže udělat ve fungování pneumatických varhan.

Dalšími nepřáteli z živočišné říše jsou myši a kuny. Najdeme je hlavně ve varhanách vesnických, či hřbitovních kostelů, kam se stahují v dobách nedostatku potravy a hledají zde úkryt a živobytí. Taková kuna vykouše v kůži měchu velké otvory, v době nouze nepohrdne ani měkkým dřevem. V hracím stole jednoho vesnického kostela čistě překousala všechny abstrakty mechanické traktury (slabé dřevěné laťky), že vypadaly jako odříznuté ostrou pilkou. Varhany po takovém zásahu pochopitelně nevydají ani hlásku. Ve varhanách najdeme i stopy po jejím pobytu, výkaly a skořápky od vajec. Nedávno jedna kuna zabydlená ve varhanách vyděsila varhanáře skoro k smrti. Ten se šel podívat do nehrající velké dřevěné pedálové píšťaly, aby zjistil příčinu závady. Nakoukl do úst píšťaly a zblízka se na něj ze tmy dívala dvě vykulená kukadla kuny. Z úleku prý omdlel, ale to už mu nemusíme věřit.

Myši se ve varhanách dostanou i do těsných prostorů s ovládacími míšky, vyrobenými z kůže, jemně jako cigaretový papír. Ty jim obzvláště chutnají. Nepohrdnou ani plstí a dřevem. V hracím stole jsem v jednom případě našel i dřevěnou tužku ohlodanou až na tuhu. V uzavřených zákoutích varhan najdeme i uhynulá zvířata a jejich kostry.

Ptáci, kteří se občas dostanou do kostela, dokážou také napáchat velké škody. Posedávají na nejvyšších místech varhan a svými exkrementy znečišťují interiér nástroje, které agresivně působí na cínové píšťaly. Jejich mrtvolky najdeme i ve velkých pedálových píšťalách, kam spadnou jako do komína a nemají šanci se odtud dostat. Píšťala pochopitelně přestane hrát a vyjmout třeba mrtvolku holuba z 5 m dlouhé, těžké píšťaly je velmi obtížné. Je totiž obklopena dalšími velkými píšťalami a svým ústím dosahuje až ke stropu kůru. Na vysazení píšťal je pak třeba několika lidí.

Od známého varhanáře jsem slyšel historku, která spíše připomíná varhanářskou latinu. Ladil jakési varhany a stále nemohl doladit některé pedálové píšťaly. Chvilí byla některá píšťala falešná, pak zase hrála dobře a rozladěná byla jiná. Po čase zjistil příčinu nesnázi. Na píšťale spala sova a svým tělem zasahujícím do píšťaly ji rozladovala. Vzduch vycházející při hře z píšťaly čeřil její perí a sova proto přesídlila na jinou píšťalu, kterou svou přítomností opět rozladila. A tak to pokračovalo až do vyjasnění příčiny. Na hracím stole nepoužívaných varhan nalezneme i hnízda ptáků.

V některých varhanách najdeme řadu zápisů a nápisů, které tam vyhotovili varhanáři, ředitelé kůru či učitelští pomocníci většinou od konce 18. století po současnost. Jsou psány křídou nebo olůvkem přímo na dřevo, někdy je zde vylepená zpráva napsaná na papíře. Vedle okolností o stavbě nebo opravě varhan zde najdeme i podrobnosti z regionální historie, jména duchovních správců, kaplanů, donátorů, dobrodinců. Pisatel se někdy pustí i do líčení současné politické a hospodářské situace v zemi. Namátkou uvedu neobvyklý zápis na adresu předchozí opravy jedné varhan: „Vy jste těm varhanám nadzvedly mandle –

fuj“ a podpis varhanáře. Nebo zápis z opravy varhan v r. 1949 končící zvoláním „Čest práci – ať žije komunismus“. „Politická situace: jsou čtyři strany a nejsilnější je strana KSČ v čele s prezidentem republiky s. Kl. Gottwaldem“.

Na vnějších stěnách varhanní skříně, většinou v blízkosti šlapadla či jiné ovládací páky měchů, najdeme většinou celou sbírku monogramů nebo podpisů bývalých „mechošlapů“, vyrytých nožem či napsaných tužkou. Při restaurování varhanních skříní se tyto zápisy neodstraňují, zůstávají zachovány pro budoucí generace. Je pozoruhodné, kolik vesnických pamětníků s pýchou vypráví ještě dnes o tom, jak v mládí šlapali nebo tahali měchy a jak obdivovali hru pana řidičho na varhany. Dnes je funkce kalkata, neboli „mechošlapa“, již téměř neznámá, většina varhan je vybavena elektrickým ventilátorem.

Varhany nemají jen nepřátele, kteří se je snaží poškodit nebo ničit. Najde se i dost jejich příznivců a dobrodětů. V prvé řadě musím zmínit varhaníky, kteří často bez adekvátního nároku na odměnu mrznou u varhan a snaží se obohatit bohoslužbu svou hrou. Znal jsem varhanici, která bez jakéhokoli hudebního vzdělání se skoro na každou neděli naučila z kancionálu vhodnou píseň, a jedním prstem doprovázela zpěv lidu. Přes den tvrdě pracovala v kravíně a večer místo odpočinku cvičila. I takový doprovod je lepší než žádný a zaslouží si obdiv. Před léty jsme spolu se známým varhaníkem navštívili kůr jednoho zapadlého šumavského kostela. Doprovázel nás místní varhaník, který se velice podivil, když host začal hrát na pedál. „Já jsem myslel, že je to rohožka na čištění bot a ono se na to dá hrát“ prohlásil s údivem. Někteří varhaníci zase přivazují pentle na rejstříkové ovladače, které používají, nebo je mají jinak označené tak, aby varhany hrály podle jejich gusta. Jiní mají vybrané rejstříky stále zapnuté a pokud jim nastavenou kombinací porušíte, zlobí se, že jste jim pokazil varhany. I jim však patří za jejich službu dík.

Pro vzdělávání amatérských varhaníků slouží v Plzeňské diecézi kurz chrámových varhaníků, kde se žáci učí, nebo se zdokonalují ve hře na varhany a v zacházení s nimi. I jim patří velký obdiv, když na úkor svého volného času dojíždějí do Plzně často ze vzdálených míst, nelitují času na cvičení a vzdělávání.

Mezi dobrodince a „dobrodince“ varhan patří i různí vesničtí všeumělové, snažící se varhany vylepšit nebo opravit. Někdy se jim to podaří, ale častěji nadělají v dobré vůli více škody nežli užítku. Vzpomínám si na případ mechanizace šlapání měchu, kdy jakýsi místní vynálezce umístil pod šlapadlo měchů převodovku poháněnou elektromotorem, na pomalé straně převodovky umístil kolo s excentricky uloženým táhlem, připojeným k šlapadlu. Nápad to byl jistě dobrý, leč klapot mechanismu a otřesy podlahy kůru poněkud

rušily bohoslužbu a zvuk varhan.

Na závěr několik optimistických postřehů. Sleduji dění kolem varhan již dlouhou řádku let a musím konstatovat, že se situace přece jen pomalu mění k lepšímu. Přibývá lidí, kterým osud varhan není lhostejný. Objevují nenapodobitelnou krásu jejich zvuku i výtvarného pojetí, řemeslné schopnosti a vynalézavost tvůrců nástrojů a snaží se jim pomoci. Nejsou to pouze lidé věřící, ale v poslední době stále častěji i lidé mimo církev. V některých obcích se jedná i o starosty, či členy obecního zastupitelstva. Uvědomují si, jakou pozoruhodnou památku v obci mají a na dědictví otců jsou pak i hrdí. Začínají ve větší míře zakládat občanská sdružení na získávání finančních prostředků pro restaurování a opravy varhan.

Ve většině obcí ale o „svých varhanách“ stále ještě neví, nebo jsou jim lhostejné. Snad se dožijeme doby, kdy zvelebování varhan převáží nad jejich chátráním a ničením.

Jiří Reindl

O EXKURZI VARHANÍKŮ PO TACHOVSKU

Vážení čtenáři, ráda bych vám napsala něco o naší exkurzi, která se konala 20. dubna tohoto roku v Tachově a Teplé. Sešli jsme se v devět hodin před farním kostelem v Tachově, kde se konala první část exkurze. Když jsme byli všichni, vyběhli jsme na kůr, kde jsme měli ranní chvály a trochu historie. Poté jsme si mohli všichni zahrát na romantické varhany.

Když jsme se nabažili farního kostela, přesunuli jsme do areálu muzea, kde se nachází druhý kostel naší exkurze. Tentokrát šlo o varhany barokní, které byly opravené. Tady proběhla zkouška na mši, která byla 18. 5. Varhany byly parádní, a i tady to uteklo jako voda. Následoval oběd-restaurace Bailyes Tachov, kde jsme si všichni pochutnali. Po obědě jsme sedli do aut a na směr Teplá. S malým zpožděním jsme dorazili do Teplé, kde nás čekaly hlavní a chórové varhany. Opět jsme zkusili varhany-registry, jak zní pléno... Promrzlí jsme vyrazili k malým varhanám, kde jsme se mohli trošičku zahrát – na pohon varhan se muselo šlapat.

Po skončení exkurze i v Teplé jsme se začali loučit a nasedat do vozů.

A na závěr chci za nás všechny poděkovat paní Reindlové a panu Reindlovi.

Tereza Moravcová,
nejmladší účastnice plzeňského
varhanního kurzu

PLZEŇSKÉ VARHANY U FRANTIŠKÁNŮ AKTUÁLNĚ

Pod tímto titulkem byl v Hudebním Občasníku koncem roku 2011 popsán kromě jiného tehdejší stav rozpracovanosti generální opravy tohoto nástroje. Do konce listopadu 2011 dokončila provádějící bavorská varhanářská firma Wolfgang Eisenbarth GmbH z Pasova první etapu opravy a hlavní stroj byl od firmy Eisenbarth převzat do užívání. Rozsah opravy byl dán tehdy nashromážděnou finanční částkou a zahrnoval generální opravu hlavního stroje.

V průběhu r. 2012 se podařilo díky štědrým dárcům shromáždit téměř celý zbytek částky potřebné na dokončení generální opravy celých varhan. Začátkem r. 2013 bylo na kontě „Varhany“ k dispozici téměř 1,5 milionu Kč. V té době se farnost spolu s odbornou komisí rozhodla pokračovat v generální opravě. Po podepsání smlouvy s dodavatelem se v polovině dubna letošního roku opět práce rozběhly.

Varhanáři demontovali ze vzdušnic II., III. manuálu a pedálu všechny píšťaly, píšťalové věšáky a lavičky, píšťalnice, tónové taštičky, rejstříkové ventily a relé. Při těchto pracích pomáhalo několik dobrovolníků. Ti se při demontáži a přemísťování více než pětmetrových píšťal značně zapotili. Píšťalnice a jednotlivé součásti pneumatické traktury si varhanáři odvezli do dílny k opravě, či vyrobení kopií. Dobrovolníci pak vyčistili demontované píšťaly a další díly varhan a nainstalovali do varhan elektrické osvětlení potřebné při ladění nástroje. V současné době již opět varhanáři pokračují v práci na kůru františkánského kostela. K dnešnímu dni je ukončena oprava netěsného zásobníkového měchu a zpětná montáž všech opravených rejstříkových ventilů.

Pro představu o rozsahu opravy uvedu přibližné počty hlavních opravovaných částí varhan. Ve všech strojích je zabudováno celkem přes 3000 píšťal, nejkratší píšťaly jsou dlouhé několik centimetrů, nejdelší mají přes 5 metrů. Tónových taštiček je přes 2600 kusů, cca 1400 rámečkových membrán ve spojkových aparátech, přes 600 ovládacích míšků v mezirelé a v hracím stole.

Druhá, doufejme, že závěrečná etapa generální opravy, má být ukončena do konce letošního roku. Věříme, že zbývající finanční částku se do té doby ještě podaří nashromáždit. Děkujeme všem, kteří podpoří dokončení opravy těchto vskutku cenných a krásných varhan.

Bližší informace naleznete na webových stránkách www.ovp.estranky.cz. Číslo účtu, na který lze posílat finanční dary je: 176 545 151/0300.

Ing. Jiří Reindl – Diecézní organolog

Přehlídka amatérských varhaníků Plzeň 2013

V sobotu 1. 6. 2013 se v Plzni uskutečnila již po čtvrté celodenní Přehlídka amatérských varhaníků 2013.

Sešlo se 36 účastníků, zejména frekvenciantů Kurzu pro chrámové hudebníky plzeňské diecéze, Kurzu varhaníků při Arcibiskupství pražském, a žáků p. Jana Esterleho z evangelického sboru. Taktéž se zúčastnili bývalí kurzisté – absolventi plzeňského varhanního kurzu z r. 2011.

Zahájení Přehlídky proběhlo v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni, poté následovala společná Modlitba během dne. V katedrále sv. Bartoloměje se kromě velkých varhan na kůru nachází i pozitiv z počátku 18. století. Z důvodu rekonstrukce „domovského“ kostela „u Ježíška“ v Plzni je tento hodnotný nástroj dočasně umístěn v presbytáři katedrály a je využíván např. v rámci koncertů Varhanního festivalu, adventních půlhodin, rořádních mší i koncertních provedení rořátů. Oba nástroje byly účastníkům předvedeny Mga. Miroslavem Pšeničkou, jedním z organizátorů Přehlídky.

Z důvodu bujarých oslav Dne dětí na plzeňském náměstí se tentokrát samotná Přehlídka varhaníků nekonala v katedrále, nýbrž ve varhanním sále ŘK fary ve Františkánské ulici - domovském sídle plzeňského varhanního kurzu.

Náplň Přehlídky byla opravdu různorodá – od doprovodu písní, žalmů, Aleluja, nebo částí ordinária, až po varhanní skladby, nebo loretánské litanie. Každý z přítomných měl povinnost zahrát, a to i vyučující!

Závěr tohoto setkání byl neméně důležitý, než hraní samotné. Během občerstvení, kterého byl opravdu bohatý výběr, a za něj patří veliký dík zejména plzeň-

zívni kurz na Svaté Hoře u Příbrami. Program bude opět bohatý (sbormistrovství, dějiny liturgické hudby, nauka o varhanách, gregoriánský chorál),



ským kurzistkám, se účastníci vzájemně mohli poznat, vyměnit si zkušenosti, pohovořit o radostech i starostech varhanní služby.

Však se také neloučili na dlouho, další společná akce plzeňského a pražského kurzu je již za dveřmi. Od 8. do 14. 7. 2013 se koná každoroční týdenní inten-

orávaný ranními chválami a latinským kompletářem, zkouškami sboru i duchovním rozjímáním.

Jistě zbyde i dost času na dokončení rozhovorů, načatých na právě uplynulé Přehlídce varhaníků.

Markéta Schley Reindlová

Plzeňský varhanní festival 2013 - ohlédnutí

Šestý ročník Plzeňského varhanního festivalu se opět těšil hojnému zájmu veřejnosti. Vše otevřela 29. dubna známá Toccata a fuga d-moll Johanna Sebastiana Bacha v podání jednoho z našich nejúspěšnějších varhaníků – Aleše Bárty. Dále zazněla Sonáta f-moll Felixe Mendelssohna-Bartholdyho, Chorální předehra „Herzlich tut mich verlangen“ a Preludium a fuga g-moll od Johannese Brahmsa, Preludium a fuga na téma B-A-C-H Ference Liszta a Toccata z Gotické suity Léona Boëllmanna.

Jako další interpret se 13. května představil Plzeňanům dobře známý Adam Viktora, který vyučuje varhanní hru na

místní konzervatoři. V repertoáru se soustředil na skladby spojené se západními Čechami – posluchači si vyslechli například Preludium a fugu C dur od Johanna Caspara Ferdinanda Fischera (ze sbírky věnované opatu tepelského kláštera), nechyběla ale ani díla Johanna Sebastiana Bacha, Roberta Schumanna, Felixe Mendelssohna-Bartholdyho a Bedřicha Antonína Wiedermanna.

Závěrečný koncert Plzeňského varhanního festivalu patřil profesorce českobudějovické konzervatoře Miroslavě Svobodové. V pondělí 27. května zazněly v katedrále svatého Bartoloměje skladby Girolama Cavazzoniho, Girolama Frescobaldiho,

Domenica Zipoliho, Johanna Pachelbela, Johanna Sebastiana Bacha a Felixe Mendelssohna-Bartholdyho.

V pondělí 6. května měli účastníci festivalu možnost si varhany prohlédnout zblízka na kůru evangelického kostela v Němejcově ulici při přednášce prof. Jitky Chaloupkové. Celý varhanní festival byl opět doplněn zajímavou výstavou, která se tentokrát věnovala právě probíhající rekonstrukci Riegrových varhan v kostele bývalého františkánského kláštera v Plzni.

Mgr. Petr Blažek

SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ K PŘÍLEŽITOSTI OSLAV 20 LET OD ZALOŽENÍ PLZEŇSKÉ DIECÉZE

Vážení čtenáři, ve středu 8. května 2013 se uskutečnila při příležitosti diecézní pouti v Kladrubech u Stříbra slavnostní mše sv. na oslavu kula-tého, dvacetiletého výročí trvání plzeňské diecéze. Při této příležitosti zpívaly spojené sbory plzeňské diecéze, za účasti více než 150-ti zpěváků, které doprovázely varhany a žestový kvartet Nuovi amici. Na repertoáru byly jak skladby sborové, namátkou A. Brucknera, B. Martinů, S. Rachmaninova, tak i díla regenschorho katedrály sv. Bartoloměje v Plzni Miroslava Pšeničky pro sbor, varhany a žestě. Hudebníci byli nuceni překonávat nemalé obtíže způsobené jak prostorem, kdy velký sbor byl umístěn v presbytáři kostela, vzdáleném od kůru, kde byly žestě a varhany, téměř 70 metrů, tak i nedobrým stavem varhan. Nejen že se mnoho tónů na varhanách „zasekávalo“, ale varhany jsou naladěny o půl tónu níž a navíc v nerovnoměrném ladění. Tím pádem všechny skladby s žesti musely být transponovány. Přes tyto obtíže se účinkování při mši svaté, kterou přenášela přímým přenosem i televize NOE vydařilo. Oslavy vyvrcholily v tento den slavnostním odpoledním koncertem, při němž byla předávána ocenění významným osobnostem diecéze a při němž účinkovali tito umělci: Ivana Veberová – zpěv, Jiří Houdek, Lubomír Kovařík – trubky, Jan Triebenckel – trombon, Evžen Zdráhal – tuba, Miroslav Pšenička – varhany.

POHLED SE SBORU

Moji radost z toho, že si zazpívám ve velkém sboru na diecézní pouti v Kladrubech, kalily dvě skutečnosti. První – protože jsem velký perfekcionista – byla obava, jak se sezpíváme s ostatními sbory a jestli to budeme všichni dost dobře umět. A tou druhou byla zpráva, že mši svatou bude živě přenášet Televize Noe. Nevím, jak ostatním, ale mně takové věci na klidu nepřidávají, a taky tu byl sobecký strach, abychom si neutrhlí ostudu před ostatními diecézemi.

Musím říci, že strachy, když už ne úplně, tak z velké části, vzaly za své díky Mirkovi Pšeničkovi. Nejenže nás vedl pevnou rukou a neústupně nás tlačil ke zlepšení, dal nám také cenné praktické rady a postřehy, na co si dát pozor, abychom opravdu zpívali tehdy a tak, jak máme. V neposlední řadě ale vnesl hodně klidu tím, že nám vysvětloval úlohu sboru při mši svaté. A tak jsem přestala mít strach z lidských

soudů a věděla, že nejdůležitější je sloužit naším zpěvem Pánu Bohu a našim bratřím a sestram při mši sv. A tak jsem taky prožila mši svatou. Když děláme to, co máme, pán Bůh udělá to ostatní – a tak i televizní přenos, zvukově komplikovaný kvůli délce baziliky a synchronizaci toho, co se hraje a zpívá na kůru s tím, co se zpívá na opačné straně před hlavním oltářem, dopadl prý výborně.

I nejlepší regenschori nic nezmůže bez zpěváků a hudebníků, a tak musím říct, že jsem byla taky povzbuzená snahou, pečlivostí i obětavostí těch, kdo zpívali a hráli. V chladném kostele, bez možnosti se posadit, před lidmi, kteří si je prohlíželi a fotili a před televizní kamerou, se dokázali soustředit a svým zpěvem se modlit a ukazovat na Boží nádhru a lásku.

Zážitek, kdy se mohu podílet na realizaci krásného hudebního díla ve velkém sboru, který dá patřičně vyznít jeho obsahu, je pro mě vždy novým radostným zážitkem, za který jsem Pánu Bohu nesmírně vděčná.

Martina Vintrová

VÁŽENÍ SBORMISTŘI A ZPĚVÁCI,

chci vám poděkovat za zpívání při oslavách 20-ti let od založení Plzeňské diecéze

8. 5. 2013 v Kladrubech u Stříbra.

Děkuji za to, jak jste vy sbormistři připravili svoje sbory a naučili je repertoár. Vám zpěvákům za to, že jste velmi disciplinovaně přistoupili k celé akci. V tomto počtu (bylo nás kolem 150) je disciplína velmi důležitá, a to, že jsme mohli včas začít všechny zkoušky, při provedení byl na všechno relativní klid a soustředěnost vydržela po celou dobu provedení, to považuji za malý zázrak. Určitě se to i pozitivně projevilo na našem výkonu a jistě i na vašem dobrém pocitu z vystoupení. To musel pocítit každý z vás, kteří jste zpívali. Jsem přesvědčen, že se jednalo o důstojnou a adekvátní hudbu ke mši sv. k tak významné příležitosti. Určitě to muselo potěšit všechny naslouchající a myslím, že to i vytvořilo adekvátní náladu a duchovní atmosféru k vnímání oněch hlubokých tajemství, která se při mši sv. dějí.

Chci vás povzbudit, abyste k vašim produkcím při liturgii přistupovali podobně. Ať již se jedná o volbu repertoáru, důslednost přípravy, ale i celkový přístup k věci. Zde vnímám důležitý úkol pro vás sbormistry, abyste zpěváky dokázali pro věc nadchnout a ukázali ten správný přístup ve chvíli, kdy tvoříme hudbu k liturgii. Je to,

domnívám se, přístup chápajícího a hloubku liturgie vnímajícího služebníka, jež se snaží vystihnout hudbou ona tajemství, skrývající se v liturgii, a zprostředkovat je ostatním. A hlavně svou hudbou oslovit Boha, ve mši sv. k nám přicházejícího a sklánějícího se.

Patří vám mé velké poděkování a obdiv. Myslím, že by bylo hezké něco podobného časem zopakovat. Možná bychom mohli program společného koncertu na Setkání sborů směřovat tak, abychom si připravovali skladby a repertoár pro společné akce tohoto druhu. Zkusím tímto způsobem koncipovat už program letošního Setkání sborů, které proběhne v sobotu 12. října v Plzni. Jedná se o 15. půlkulaté Setkání, tak by se slušelo, aby bylo opět zúčastněných sborů co nejvíce. Ne kvůli tomu abychom mohli poukazovat na to, jak velká a významná akce to je, ale kvůli tomu, abychom se skutečně setkali a vzájemně potěšili a povzbudili hezkým společným zpíváním, i inspirovali zpěvem ostatních sborů.

S díky

Miroslav Pšenička

JUBILEJNÍ 15. SETKÁNÍ SBORŮ PLZEŇSKÉ DIECÉZE

KATEDRÁLA SV. BARTOLOMĚJE
V PLZNI sobota 12. října 2013

Srdečně zveme všechny sbory naší diecéze na jubilejní 15. Setkání sborů plzeňské diecéze.

Program začíná tradičně mši sv. Při ní zazní zpěvy z repertoáru gregoriánského chorálu v podání plzeňské Scholy Cantorum, která působí při katedrále sv. Bartoloměje. Dále bude následovat společná zkouška všech zúčastněných sborů a ve 13.00 Přehlídka – sólová vystoupení jednotlivých sborů. V 17.00 se pak uskuteční v katedrále sv. Bartoloměje společný koncert všech zúčastněných sborů. Účast přislíbil též plzeňský biskup Mons. František Radkovský.

Více informací získáte a přihlášky zašlete na psenicka@bip.cz.

Miroslav Pšenička